

mijmering

duiven

Sinds jaar en dag haat ik duiven. Was ik vroeger gecharmeerd van het lieflijke, 's avonds soms zelfs romantische gekoer en het gezellige gefladder, de laatste twintig jaar, eigenlijk vanaf de dag dat ik in mijn huidige huis woon, ben ik er helemaal klaar mee. Er zijn er gewoonweg teveel. Teveel van die volgevreten, poepende, ziekteverspreidende en ochtends om 5 uur al superactieve vogels. Vooral van dat laatste heb ik veel last, ik ben ervan overtuigd dat mijn slaapprobleem – ik slaap niet dóór - met het aanhoudende ochtendlijk geroekoekoe te maken heeft. Een actie in de buurt leverde behoorlijk wat medestanders op, maar niet zoveel dat de gemeente er iets aan wilde doen. Dus wacht ik nu weer met angst en beven de lente af.

De gemeentelijke overheid kan ingrijpen wanneer loslopende dieren overlast geven. Maar verwacht er niet teveel van. In de afgelopen jaren had ik ook veel hinder van katten, die mijn grote, bestruikte achtertuin tot kattenbak hadden opgewaardeerd. Er heeft jarenlang een niet weg te harken spoor gelopen van de ene uithoek van mijn tuin naar de andere, waar ze onder de heg door naar de burens verdwenen. Van wie de katten waren kon ik niet achterhalen, gelukkig maar voor de eigenaar, ik had de vele kilo's kattenpoep die mijn grasmaaier keer op keer verstopt deden raken met plezier bij hem of haar door de brievenbus gepropt. Een ambtenaar liet weten dat ze me wel konden helpen. Ze zouden de katten vangen door een kooi in mijn tuin te zetten, ze mee te nemen en te steriliseren. Op mijn vraag 'en daarna' zei de man dat ze vervolgens weer in hun 'natuurlijke habitat', mijn tuin dus, zouden worden teruggeplaatst. Of ik maar een dagje lief voor ze wilde zijn, zo'n sterilisatie is niet niks.

Een buurman had de definitieve oplossing. Plaats een brede pvc-buis schuin in de grond, doe daar wat vis onderin en ... nou ja, de rest vind ik zelfs te afschuwelijk om over na te denken. Hoewel, zou het bij duiven ook werken?

Marjolijn Sengers, 29 januari 2017